

"गोड मुलांनो,योगाने च आतम्याची गज निघेल, बाबांकडून पूर्ण वारसा मिळेल, यामुळे जे वढे होईल ते वढे योगबल वाढवा."

परश्च:- देवीदेवतांचे कर्म श्रेष्ठ होते,आता सर्वांचे कर्म भ्रष्ट का बनलेत?

उत्तर:- कारण आपल्या मूळ धर्माला विसरले आहेत.धर्म विसरल्यानेच जे कर्म करतात ते भ्रष्ट होतात.बाबा तुमहाला आपल्या सतधर्माची ओळख देतात,सोबतच संपूर्ण विश्वाचा इतिहास-भूगोल ऐकवतात,जो सर्वांना सांगायचा आहे,बाबांचा सत्य परिचय द्यायचा आहे.

गीत:- हे प्राणी तू आपला चेहरा मन दर्पण रुपी आरशात पहा.....

ओम शांती. हे कोण म्हणाले आणि कोणाला? बाबांनी म्हटले मुलांना.ज्या मुलांना पतित-पावन बनवत आहेत.मुले जाणतात आमही भारतवासी जे देवी-देवता होतो,ते आता ८४ जनमांचे चक्र लावून सतोप्रधान पासून सतो, रजो,तमो आणि आता तमोप्रधान बनलो आहे.आता परत पतितांना पावन बनवणारे बाबा म्हणतात, आपल्या मनाला विचारा की कुठपर्यंत आपण पण्य आतमा बनलो आहे? तुमही सतोप्रधान पवित्र आतमा होत,जे वहा पहिले - पहिले तुमही देवी-देवता म्हटले जात होते,ज्याला आदि सनातन देवी-देवता धर्म म्हटले जात होते. आता कोणी भारतवासी आपल्याला देवी-देवता धर्माचे म्हणत नाहीत.हिंदू तर कोणताही धर्म नाही.परंतु पतित असल्याने सवतःला देवी-देवता म्हणू शकत नाही.सत्युगात देवता पवित्र होते. पवित्र परवृत्ती मारग होता,यथा राजा-राणी तथा परजा पवित्र होते. भारतवासींना बाबा आठवण करून देतात की तुमही पवित्र परवृत्ती मारग वाले आदि सनातन देवी-देवता धर्माचे होता,ज्याला स्वर्ग म्हटले जायचे.तिथे एकच धर्म होता.पहिला नंबर महाराजा- महाराणी,लक्ष्मी-नारायण होते. त्यांची पण घराणे शाही होती आणि भारत खूप धनवान होता, ते सत्युग होते.परत आले तरेता मध्ये ते वहा पण पूज्य देवी-देवता व कष्टत्रिय म्हटले जायचे ते लक्ष्मी-नारायणाचे राज्य,ते सीता-रामाचे राज्य,ती पण घराणे शाही चालली. जसे ख्रिश्चनांमध्ये एडवर्ड दी फसट,सेकण्डअसे चालते. भारतातही असे होते.५ हजार वर्षांची गोष्ट आहे अर्थात ५ हजार वर्षांपूर्वी भारतामध्ये लक्ष्मी-नारायणाचे राज्य होते. परंतु त्यांनी हे राज्य कसे आणि केवहा मिळवले-हे कोणीच जाणत नाही.तेच सूर्यवंशी राज्य परत चंद्रवंशी मध्ये आले कारण पुनर्जनम घेत-घेत शिडी उतरायची आहे.हा भारताचा इतिहास-भूगोल कोणी जाणत नाही.रचनाकार बाबा आहेत तर जरूर सत्युगी नवीन दुनियेचे रचनाकार झाले.बाबा म्हणतात मुलांनो,तुमही आजपासून ५ हजार वर्षांपूर्वी स्वर्गात होते.हा भारत स्वर्ग होता मग नरकात आलात.दुनिया तर या जगाच्या इतिहास-भूगोलाला जाणत नाही.ते तर फक्त मागचा इतिहास जाणतात,तो ही अपूर्ण. सत्युग-तरेताच्या इतिहास- भूगोलाला कोणी जाणत नाही. ऋषी-मुनी पण म्हणून गेले आमही रचनाकार आणि रचनेच्या आदि- मध्य-अंताला जाणत नाही. जाणणार पण कोणी, कसे,बाबा तुमहालाच सनमुख सांगत आहेत. शिवबाबा भारतातच दिव्य जनम घेतात,ज्यांची शिवजयंती पण असते.शिवजयंती नंतर पाहिजे गीताजयंती.परत सोबतच असायला हवी कृष्ण जयंती.परंतु या जयंतीचे रहस्य भारतवासी जाणत नाहीत की शिवजयंती कधी झाली.दुसऱ्या धर्माचे तर लगेच सांगतील-बुद्ध जयंती,ख्रिस्त जयंती केवहा झाली.भारतवासीयांना विचारा शिवजयंती केवहा झाली?कोणी सांगणार नाही.शिव भारतात आले,येऊन काय केले?कोणी जाणत नाहीत.शिव झाले सर्व आतम्याचे पिता.आतमा आहे अविनाशी.आत्मा एक शरीर सोडून दुसरं घेते.हे ८४ चे चक्र आहे.ग्रंथात तर ८४ लाख जनमांची थाप मारली आहे.बाबा येऊन बरोबर गोष्ट सांगतात. बाबा शिवाय बाकी सर्व रचनाकार आणि रचनेसाठी खोटे बोलतात कारण हे आहेच मायेचे राज्य.

पर्थम तुमही पारस बुद्धी होता, भारत पारसपुरी होता.सोने,हिरने, रतनांचे महल होते.बाबा बसून रचनाकार आणि रचनेच्या आदि- मध्य-अंताचे रहस्य अर्थात दुनियेचा इतिहास-भूगोल सांगतात.भारतवासी हे जाणत नाहीत की आमहीच पर्थम देवी-देवता होतो,आता पतित, कंगाल,अधरमी बनलो आहोत, आपल्या धर्माला विसरलो आहो.हे पण नाटका नुसार होणार आहे.तर हा जगाचा इतिहास-भूगोल बुद्धिमधे यायला हवा.उच्च ते उच्च सर्व आत्म्यांचा पिता मूलवतन मध्ये राहतात,परत आहे सूक्ष्मवतन.हे आहे सथूल वतन. सूक्ष्मवतन मध्ये फक्त ब्रह्मा-विष्णू-शंकर राहतात.त्यांचा दुसरा कोणता इतिहास-भूगोल नाही.हे तीन मजले आहेत.ईश्वर एक आहे.त्यांची रचना पण एक आहे, जे चक्र फिरत राहत.सतयुग पासून तरेता परत द्वापर,कलीयुग मध्ये यावे लागेल.८४ जनमांचा हिशोब पाहिजे ना,जो कोणीच जाणत नाही.ना कोणत्या शास्त्रात आहे.८४ जनमांचा अभिनय तुमही मुलेच बजावता.बाबा तर या चक्रात येत नाहीत.मुलेच पावन पासून पतित बनतात यामुळे ओरडतात-बाबा येऊन आमहाला परत पावन बनवा.एकालाच सर्व बोलावतात,रावण राज्यात जे सर्व दुखी होऊन गेलेत,त्यांना येऊन सोडवा परत रामराज्यात घेऊन चला.अर्धाकल्प आहे रामराज्य अर्धाकल्प आहे रावण राज्य. भारतवासी जे पवितर होते तेच पतित बनले आहेत.वाम मार्गात जाण्याने पतित होणे सुरू झाले.भक्ती मार्ग सुरू होतो. आता तुमहा मुलांना ज्ञान ऐकवले जाते,ज्यामुळे अर्धाकल्प २१ जनमांसाठी तुमही सुखाचा वारसा मिळवता.अर्धाकल्प ज्ञानाचे प्रारब्ध चालते,परत रावण राज्य होते.उतरणे चालू होते.तुमही दैवी राज्यात होता परत आसुरी राज्यात आले आहात,

याला हेल(नरक)पण म्हणतात. तुमही हे विन(स्वर्ग)मध्ये होता परत ८४ जनम घेऊन नरकामध्ये येऊन पडले आहात.ते सुखधाम होते.हे आहे दुःखधाम,१०० टक्के कंगाल गरीब आहेत.

८४ जनमांचे चक्र लावतात,तेच भारतवासी पूज्य पासून पुजारी बनले आहेत.यालाच दुनियेचा इतिहास-भूगोल म्हटले जाते.हे आहे सर्व तुमहा भारतीयांचे चक्र,दुसरे धर्माचे तर ८४ जनम घेत नाहीत.ते सतयुगात नसतातच. सतयुग तरेता मध्ये फक्त भारतच होता.सूर्यवंशी,चंद्रवंशी परत वैश्यवंशी,शुद्रवंशी.....आता परत येऊन तुमही ब्राह्मणवंशी बनले आहात,देवतावंशी बनण्यासाठी. हे आहेत भारताचे वर्ण.आता तुमही ब्राह्मण बनल्याने शिवबाबां कडून वारसा घेत आहात.बाबा तुमहाला शिकवत आहेत.५ हजार वर्षांपूर्वी परमाणे कल्प-कल्प तुमही पावन बनून परत पतित बनत आहात.सुखधाम मध्ये जाऊन परत दुःखधाम मध्ये येता.परत शांतीधाम मध्ये जायचे आहे, ज्याला निराकारी दुनिया म्हटले जाते.आतमा काय आहे,परमातमा काय आहे,हे कोणीच मनुष्य जाणत नाहीत.आतमा पण एक तारा बिंदी आहे.असे म्हणतात- भूकूटीच्या मध्ये तारा चमकतो, छोटीशी बिंदी आहे,ज्याला दिव्य दृष्टीने पाहू शकतो.खरे पाहता तारा पण म्हणू शकत नाही.तारा तर खूप मोठा आहे-फक्त दूर असल्याने छोटा दिसतो.हे फक्त एक उदाहरण दिले जाते.आतमा एवढी छोटी आहे जसा वरती तारा छोटा दिसतो.बाबांची आतमा पण एक बिंदी परमाणे आहे.त्यांना परम आतमा म्हटले जाते.त्यांची माहिमा वेगळी आहे.मनुष्य सृष्टीचे बीजरूप असल्याने त्यांच्या मध्ये सर्व ज्ञान आहे. तुमच्या आत्म्याला पण आता ज्ञान मिळत आहे.आतमाच ज्ञान ग्रहण करत आहे,इतक्या छोट्या बिंदी मध्ये ८४ जनमांचा अभिनय नोंद आहे.तो पण अविनाशी,८४ जनमांचे चक्र लावत आले आहेत.याचा शेवट होऊ शकत नाही.देवता होतो, दैत्य बनलो परत तसेच देवता बनावचे आहे.हे चक्र चालत आले आहे.बाकी तर सर्व जमिनीचे लहान तूकडे आहेत.इस्लामी,बौद्धी वगैरे काही ८४ जनम घेत नाहीत.हाच भारत सतयुगात सत्यवादी सावकार होता परत ८४ जनम घेऊन विकारी बनले आहेत.ही विकारी दुनिया आहे.५ हजार वर्षांपूर्वी पवितरता होती,शांती पण होती, संपत्ती पण होती.बाबा मुलांना आठवण करून देतात.मुख्य आहे-पवितरता यामुळे म्हणतात विकारीला निरविकारी बनवणारे बाबा या.तेच सदगति देणारे आहेत,यामुळे तेच सतगुरू आहेत.आता तुमही बाबां द्वारे गरिबा पासून राजकुमार बनत आहात किंवा नराचे नारायण,नारीपासून लक्ष्मी बनत आहात.तुमचा हा राजयोग आहे.भारतालाच आता बाबांकडून राजाई मिळत आहे. आतमाच ८४ जनम घेते.आतमाच शिकते,शरीराद्वारे.शरीर शिकत नाही.आतमा संस्कार

घेऊन जाते. मी आतमा या शरीराद्वारे शिकते- याला देही-अभिमानाची महणतात. आतमा सोडून जाते तर शरीर काही कामाचे राहत नाही. आतमा महणते, आता मी पुण्य आतमा बनत आहे. मनुष्य देह-अभिमानात येऊन महणतात हे करतो.....तुम्ही आता समजता आपण आतमा आहोत, हे आमचे शरीर मोठे आहे. परमात्मा पित्याद्वारे मी आतमा शिकत आहे. बाबा महणतात, माझी आठवण करा. तुम्ही सोन्याच्या युगात सतोप प्रधान होता परत तुमच्यात कट पडला आहे. खाद (कट) पडत-पडत तुम्ही पावन पासून पतित बनले. आता परत पावन बनायचे आहे. यामुळे महणतात-हे पतित-पावन ये, येऊन आमहाला पावन बनवा, तर बाबा सलला देतात हे पतित आत्म्यांना माझी आठवण कराल तर तुमच्यातली गंज (कट) निघेल आणि तुम्ही पावन बनून जाल. याला प्राचीन योग म्हटले जाते. या आठवणीने अर्थात योग अगनीने खाद(कट)भस्म होईल. मूळ गोष्ट आहे - पतित पासून पावन बनणे. साधू सत वगैरे सर्व पतित आहेत. पावन बनण्याचा उपाय बाबाच सांगतात-माझी आठवण करा. हा शेवटचा जन्म पवित्र बना. खाता- पिता, चालता-फिरता माझी आठवण करा कारण तुम्हा सर्व आत्म्यांचा (आशिकांचा) माशूक मी आहे. तुम्हाला आमही पावन बनवले होते परत पतित बनले आहात. सर्व भक्त आशिक आहेत. माशूक महणतात करम पण खुशाल करा. बुद्धीने माझी आठवण करत रहा तर विकर्म विनाश होतील. ही मेहनत आहे. तर वारसा मिळवण्यासाठी बाबांची आठवण करायला पाहिजे ना. जे जासती आठवण करतील त्यांना वारसा पण जासती मिळेल. ही आहे आठवणीची यात्रा. जे जासत आठवण करतील तेच पावन बनून येऊन माझ्या गळ्यातील हार बनतील. सर्व आत्म्यांचा निराकारी दुनियेत एक समूह बनलेला आहे. त्याला निराकारी झाड म्हटले जाते. हे आहे निराकारी झाड, निराकारी दुनियेतून सर्वांना करमवार यायचे आहे, येतच रहायचे आहे. झाड किती मोठे आहे. आतमा इथे येते भूमिका बजावण्यासाठी. जे पण सर्व आत्म आहेत, सर्व या नाटकाचे अभिनेते आहेत. आतमा अविनाशी आहे, त्याच्या मध्ये अभिनय पण अविनाशी आहे. नाटक कधी बनले, हे सांगू शकत नाही. हे चालतच राहते. भारतवासी पहिले-पहिले सुखात होते परत दुखात आले परत शांतीधाम मध्ये जायचे आहे. परत बाबा सुखधाम मध्ये पाठवतील. यात जो जेवढा पुरुषार्थ करून उच्च पद मिळवेल. बाबा राजधानी स्थापन करत आहेत. यात पुरुषार्था अनुसार राजाई मध्ये पद मिळेल. सतयुगात तर खूप थोडे मनुष्य असतील. आदि सनातन देवी- देवता धर्माचे झाड खूप छोटे आहे, बाकी सगळे विनाश होतील. हा आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापन होत आहे अर्थात स्वर्गाचे गेट उघडत आहे. ५ हजार वर्षांपूर्वी पण या युद्धानंतर स्वर्गाची स्थापना झाली होती. अनेक धर्म विनाश झाले होते. या युद्धाला म्हटले जाते, कल्याणकारी युद्ध. आता नरकाचे दरवाजे उघडलेत, नंतर स्वर्गाचे दरवाजे उघडतील. स्वर्गाचे दरवाजे बाबा उघडतात, नरकाचे दरवाजे रावण उघडतो. बाबा वारसा देतात, रावण श्राप देतात. या गोष्टी दुनिया जाणत नाही, तुम्हा मुलांना समजावतो. शिक्षण मंत्रींना पण बेहदचे ज्ञान हवे आहे. ते तर तुम्हीच देऊ शकता. परंतु तुम्ही गुप्त आहात. तुम्हाला ओळखतच नाहीत. तुम्ही योगबळाने आपली राजाई घेत आहात. लक्ष्मी-नारायणाने हे राज्य कसे घेतले हे तर तुम्ही जाणता. याला महणतात गुप्त कल्याणकारी युग. जेव्हा बाबा येऊन पावन बनवतात. कृष्णाला तर सर्वांचा पिता महणणार नाही. पिता निराकाराला म्हटले जाते, त्या पित्याची आठवण करायची आहे, पावन पण बनायचे आहे. विकाराना जरूर सोडावे लागेल. भारत निर्विकारी होता आता विकारी, दुःखधाम आहे. कौडीतुल्य आहे. हा नाटकाचा खेळ आहे, ज्याला बुद्धीने धारण करून दुसऱ्यांना पण करवायचा आहे. अचछा.

गोड-गोड फार वर्षानंतर भेटलेल्या मुलां प्रति मात-पिता बापदादांची प्रेमपूरण आठवण आणि सुप्रभात. आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

- १) आठवणीने पावन बनून बाबांच्या गळ्यातील हार बनायचे आहे. करम करताना पण बाबांच्या आठवणीत राहून विकरमाजीत बनायचे आहे.
- २) पुण्य आतमा बनण्याचा पूर्ण पुरुषार्थ करायचा आहे. देह- अभिमान सोडून देही-अभिमानाची बनायचे आहे.

वरदान:- सनमानाने पास होण्यासाठी सर्वांद्वारे संतुष्टतेचा परवाना प्राप्त करणारे संतुष्टमणी भव
जी मुले स्वतः स्वतःशीच, आपल्या पुरुषार्थ व सेवेनी, ब्राह्मण परिवाराच्या संपर्काने सदा संतुष्ट रहातात त्यांनाच संतुष्टमणि म्हटले जाते.सर्व आत्म्यांच्या संपर्का मध्ये स्वतःला संतुष्ट ठेवणे व सर्वांना संतुष्ट करणे-यात जे विजयी बनतात ते विजयमाळे मध्ये येतात.सनमानाने पास होण्यासाठी सर्वांद्वारे संतुष्ट तेचा ची परवाना मिळाला पाहिजे.हा परवाना घेण्यासाठी फक्त सहन करणे व सामावण्याची शक्ती धारण करा.
बोधवाक्य:- दयावान बनून सेवेद्वारे निराश आणि थकलेल्या आत्मायांना आधार द्या.

||| ओम शांती |||

ओम शांती.